

2024/1350

22.5.2024.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2024/1350

(2024. gada 14. maijs),

ar ko izveido Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas sistēmu un groza Regulu (ES) 2021/1147

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punkta d) un g) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Padome 2014. gada 10. oktobra secinājumos "Rīcība migrācijas plūsmas labākai pārvaldībai" atzina, ka ņemot vērā darbu, kas paveikts dalībvalstīs, kuras skar migrācijas plūsmas, visām dalībvalstīm taisnīgi un līdzsvaroti vajadzētu sniegt ieguldījumu pārmitināšanā.
- (2) Šīs regulas pamatā ir Apvienoto Nāciju Organizācijas 1951. gada 28. jūlija Konvencija par bēgļu statusu, kura papildināta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu ("Ženēvas konvencija"), pilnīga un iekļaujoša piemērošana.
- (3) Lai papildinātu citus likumīgus ceļus, būtu jāizveido Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas sistēma ("Savienības sistēma"). Savienības sistēmai būtu jāpiedāvā visneaizsargātākajiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība, piekļuve ilgstošam risinājumam saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem.
- (4) Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Ģenerālā asambleja 2016. gada 19. septembrī mudināja valstis pastiprināt pārmitināšanas centienus un paredzēja visaptverošu satvaru reaģēšanai bēgļu jautājumā, kura ietvaros valstīm ir jātiecas nodrošināt pārmitināšanas vietas un citus likumīgus ceļus tādā apmērā, kas ļautu apmierināt Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja ("UNHCR") noteiktās ikgadējās pārmitināšanas vajadzības. Globālais pakts par bēgļiem, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēmusi 2018. gada 17. decembrī, paredz, ka valstīm lūgs brīvprātīgus ieguldījumus, lai izveidotu vai paplašinātu pārmitināšanas programmu tvērumu, apjomu un kvalitāti.
- (5) Savā 2015. gada 13. maija paziņojumā par Eiropas programmu migrācijas jomā Komisija puda nepieciešamību pēc kopējas pieejas aizsardzības piešķiršanā pārvietotajām personām, kurām nepieciešama aizsardzība, veicot to pārmitināšanu.
- (6) Komisija 2015. gada 8. jūnija ieteikumā dalībvalstīm par Eiropas pārmitināšanas shēmu ieteica pārmitināšanu balstīt uz taisnīgu sadales koeficientu. Tam sekoja Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2015. gada 20. jūlija secinājumi daudzpusējo un valstu sistēmu ietvaros pārmitināt 22 504 personas, kurām acīmredzami nepieciešama starptautiska aizsardzība. Pārmitināšanas vietas tika sadalītas starp dalībvalstīm un Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju

⁽¹⁾ OV C 125, 21.4.2017., 40. lpp.

⁽²⁾ OV C 207, 30.6.2017., 67. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2024. gada 10. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 14. maija lēmums.

un Šveici saskaņā ar minēto secinājumu pielikumā izklāstītajām saistībām.

- (7) Komisija 2015. gada 15. decembrī dalībvalstīm un asociētajām valstīm sniedza Ieteikumu attiecībā uz brīvprātīgu humanitārās uzņemšanas shēmu ar Turciju, kurā iesaistītajām valstīm ieteikts uzņemt personas, kas pārvietotas Sīrijas konflikta dēļ un kam ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība.
- (8) Komisija 2016. gada 6. aprīļa paziņojumā "Ceļā uz kopējās Eiropas patvēruma sistēmas reformu un labākām iespējām likumīgai nokļūšanai Eiropā" paziņoja, ka izstrādās priekšlikumu strukturētai pārmitināšanas sistēmai, izveidojot Savienības pārmitināšanas politikas regulējumu un paredzot kopēju pieeju attiecībā uz to personu drošu un likumīgu ieceļošanu Savienībā, kurām ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība.
- (9) Eiropas Parlaments 2016. gada 12. aprīļa rezolūcijā par stāvokli Vidusjūras reģionā un vajadzību pēc ES holistiskas pieejas migrācijas jomā uzsvēra, ka Savienības mērogā ir vajadzīga pastāvīgas pārmitināšanas programma, kas paredzētu ievērojama skaita bēgļu pārmitināšanu, ņemot vērā kopējo tādu bēgļu skaitu, kuri meklē aizsardzību Savienībā.
- (10) Komisija 2017. gada 27. septembrī adresēja ieteikumu dalībvalstīm par likumīgu ceļu pastiprināšanu attiecībā uz personām, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība. Reaģējot uz to, dalībvalstis apņēmās piedāvāt 50 039 pārmitināšanas vietu.
- (11) Pamatojoties uz esošajām iniciatīvām un saistībā ar esošo starptautisko arhitektūru, būtu jāizveido stabila un uzticama Savienības sistēma tādu trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība, uzņemšanai, kas īstenojama saskaņā ar Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas plānu (Savienības plāns), kurā pilnībā būtu jāievēro dalībvalstu konkrētās norādes attiecībā uz to saistībām.
- (12) Savienības sistēma būtu jāievieš saistībā ar centieniem starptautiskās pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas jomā. Savienības sistēmas ieguldījumam globālo pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas vajadzību apmierināšanā būtu jāpalīdz stiprināt Savienības partnerību ar trešām valstīm ar mērķi izrādīt solidaritāti ar valstīm reģionos, uz kuriem ir pārvietots liels skaits personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, saistībā ar migrāciju palīdzot mazināt spiedienu uz minētajām valstīm, sekmējot minēto valstu spējas uzlabot uzņemšanas un starptautiskās aizsardzības apstākļus un mazinot trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, neatbilstīgu un bīstamu tālāku kustību.
- (13) Lai sekmētu to, ka tiek kāpināti pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas centieni un tiek mazinātas atšķirības starp pārmitināšanas praksi un procedūram valstīs, būtu jānosaka kopīga procedūra un kopīgi atbilstības kritēriji un uzņemšanas atteikuma iemesli, kā arī jāparedz kopīgi principi attiecībā uz statusu, kas piešķirams uzņemtajām personām.
- (14) Kopīgajai uzņemšanas procedūrai vajadzētu balstīties uz dalībvalstu un attiecīgā gadījumā – UNHCR esošo pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas pieredzi un standartiem.
- (15) Tādu trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku ģimenes locekļu uzņemšanai, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī, vai Savienības pilsoņu ģimenes locekļu uzņemšanai nebūtu jāskar tiesības, kas noteiktas Padomes Direktīvā 2003/86/EK⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK⁽⁵⁾ vai valstu tiesību aktos par ģimenes atkalapvienošanu. Tādēļ šādu uzņemšanu vajadzētu būt vērstai uz ģimenes locekļiem, uz kuriem neattiecas minēto direktīvu vai attiecīgo valstu tiesību aktu darbības joma vai kuri nevar atkalapvienoties ar savām ģimenēm citu iemeslu dēļ.

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu (OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

- (16) Lai nodrošinātu ģimenes vienotību, visi ģimenes locekļi, attiecībā uz kuriem kāda dalībvalsts ir iecerējusi piemērot uzņemšanas procedūru, kuri ir tiesīgi uz uzņemšanu un uz kuriem neattiecas atteikuma iemesli, iespēju robežās vienmēr būtu jāuzņem kopā. Ja tas nav iespējams, ģimenes locekļus, ko neuzņem kopā, būtu pēc iespējas drīz jāuzņem vēlākā posmā. Nosakot konkrētas tādas ģimenes parametrus, no kuras ir atkarīgs kāds trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kā minēts šajā regulā, dalībvalstīm būtu jāatzīst, ka paplašinātās attiecības var būt pēdējā aizsardzības līnija personām, kuras izdzīvošanai, psiholoģiskajam atbalstam un emocionālajai aprūpei palaujas tikai uz ģimeni.
- (17) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izvēlēties, attiecībā uz kurām personām veikt uzņemšanas procedūru, tostarp pamatojoties uz apsvērumiem, kas saistīti ar ģimenes sastāvu. Veicot minēto izvēli, dalībvalstīm būtu jāievēro ģimenes vienotības princips. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem prasīt pierādīt ģimenes attiecību esamību.
- (18) Ar jēdzienu “apdraudējums sabiedrības veselībai” ir jāsaprot slimība, kas varētu izraisīt epidēmiju Pasaules Veselības organizācijas starptautisko veselības aizsardzības noteikumu izpratnē.
- (19) Uzņemšanas procedūra sastāv no šādiem posmiem: attiecīgā gadījumā nosūtījums, identificēšana, reģistrēšana, novērtēšana un secinājuma izdarīšana par uzņemšanu, kā arī pārmitināšanas gadījumā – lēmums par starptautiskās aizsardzības piešķiršanu vai humanitārās uzņemšanas gadījumā lēmums par starptautiskās aizsardzības vai humanitārā statusa piešķiršanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (20) Pozitīvs secinājums par uzņemšanu nozīmē, ka dalībvalsts, kas izdarījusi minēto secinājumu, ir piekritusi uzņemt personu, attiecībā uz kuru dalībvalsts ir veikusi uzņemšanas procedūru pārmitināšanas vai humanitārās uzņemšanas nolūkā. Negatīvs secinājums par uzņemšanu nozīmē, ka attiecīgā dalībvalsts nav piekritusi uzņemt šādu personu.
- (21) Pirms starptautiskās aizsardzības piešķiršanas būtu jāveic pilns izvērtējums par to, kādas starptautiskās aizsardzības vajadzības ir trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem.
- (22) Ārkārtas uzņemšanas gadījumā būtu jāpārtrūkst šajā regulā noteikto uzņemšanas prasību novērtēšana. Ārkārtas uzņemšanai nevajadzētu obligāti būt saistītai ar reģioniem vai trešām valstīm, no kurām ir jānotiek uzņemšanai, ievērojot šo regulu. Visas dalībvalstis būtu jāmodina piedāvāt ārkārtas uzņemšanas vietas.
- (23) Uzņemšanas procedūra būtu jāpabeidz pēc iespējas ātrāk, vienlaikus nodrošinot, ka dalībvalstīm ir pietiekami daudz laika katra gadījuma pienācīgai izskatīšanai. Dalībvalstīm būtu jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka trešo valstu valstspiederīgais vai bezvalstnieks, par kuru ir izdarīts pozitīvs secinājums par uzņemšanu, ieceļo to teritorijā ne vēlāk kā divpadsmit mēnešu laikā no minētā secinājuma izdarīšanas datuma.
- (24) Visi personas dati par personām, kam piešķirta starptautiskā aizsardzība vai valsts humanitārais statuss saskaņā ar šo regulu, būtu jāglabā piecus gadus no reģistrācijas dienas valsts līmenī. Minētais piecu gadu laikposms būtu jāuzskata par pietiekamu uzņemšanas procedūras vajadzībām, ņemot vērā to, ka lielākā daļa šādu personu vairākus gadus būs uzturējušās Savienībā un būs ieguvušas kādas dalībvalsts pilsonību. Ņemot vērā to, ka, ievērojot šo regulu, būtu jāatsaka uzņemšana tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kuriem trīs gadu laikā pirms uzņemšanas atteikta ieceļošana dalībvalstī, jo ir pamatots iemesls uzskatīt, ka viņi apdraudētu tās dalībvalsts kopienas, sabiedrisko kārtību, drošību vai sabiedrības veselību, kura izskata uzņemšanas lietu, vai pamatojoties uz to, ka Šengenas Informācijas sistēmā vai kādas dalībvalsts datubāzē ir izdots brīdinājums nolūkā atteikt ieceļošanu, viņu dati būtu jāglabā trīs gadus no dienas, kad tika izdarīts negatīvs secinājums par uzņemšanu. Ņemot vērā to, ka uzņemšana saskaņā ar šīs regulas noteikumiem varētu tikt atteikta tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri trīs gadu laikā pirms uzņemšanas nav devuši vai atsaukuši savu piekrišanu uzņemšanai kādā konkrētā dalībvalstī, dati būtu jāglabā trīs gadus no procedūras pārtraukšanas dienas. Glabāšanas laikposms būtu jāsaīšina īpašos gadījumos, kad nav vajadzības personas datus glabāt tik ilgi. Personas dati, kas pieder trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam, būtu nekavējoties un pastāvīgi jādzēš, tiklīdz minētā persona iegūst kādas dalībvalsts pilsonību.
- (25) Nepastāv tiesības uz uzņemšanas pieprasīšanu vai uzņemšanu dalībvalstī. Turklāt dalībvalstīm nav pienākuma kādu personu uzņemt, ievērojot šo regulu.

- (26) Pārmitināšanai vajadzētu būt galvenajam uzņemšanas veidam, ko attiecīgā gadījumā papildina humanitārā uzņemšana un ārkārtas uzņemšana nolūkā reaģēt uz īpašiem apstākļiem.
- (27) Savienības sistēmai vajadzētu būt vērstai uz to, lai visas dalībvalstis dotu ieguldījumu Savienības plāna īstenošanā un pastiprinātu savus pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas centienus nolūkā ievērojami sekmēt globālo pārmitināšanas vajadzību apmierināšanu, tostarp attiecībā uz ārkārtas gadījumiem.
- (28) Minētajā nolūkā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1147 ⁽⁶⁾ izveidotajam Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondam būtu jāsniedz mērķtiecīga palīdzība finansiālu stimulu veidā par katru personu, kas uzņemta saskaņā ar Savienības sistēmu, kā arī par darbībām, ar kurām izveido atbilstošu infrastruktūru un pakalpojumus Savienības sistēmas īstenošanai.
- (29) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2303 ⁽⁷⁾ izveidotajai Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai ("Patvēruma aģentūra") pēc dalībvalstu lūguma un saskaņā ar savām pilnvarām būtu tās jāatbalsta Savienības plāna īstenošanā, piemēram, palīdzot tām īstenot konkrētus uzņemšanas procedūras elementus, koordinējot tehnisko sadarbību un veicinot infrastruktūras kopīgu lietošanu starp tām.
- (30) Būtu jāveicina paraugprakses apmaiņa starp pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas jomas aktoriem attiecīgos forumos, tostarp konsultācijās pārmitināšanas un papildu uzņemšanas jautājumos.
- (31) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Savienības sistēmas īstenošanai, Padomei būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras izstrādāt un grozīt Savienības divgadu plānu, kurā nosaka uzņemamo personu kopskaitu un norāda, kāda daļa no minētā skaita būtu jāatvēlē pārmitināšanai, humanitārajai uzņemšanai un ārkārtas uzņemšanai, detalizētu informāciju par dalībvalstu iesaistīšanos Savienības plānā un to ieguldījumiem uzņemamo personu kopskaitā, tās konkrētās personu grupas vai grupu aprakstu, uz ko Savienības plānam būtu jāattiecas, un norādēm par reģioniem vai trešām valstīm, no kurām veicama uzņemšana.
- (32) Šādu īstenošanas pilnvaru piešķiršana Padomei ir pamatota, ņemot vērā to, ka minētās īstenošanas pilnvaras ir saistītas ar valstu izpildpilnvarām attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu dalībvalstu teritorijā.
- (33) Grozījumi Savienības plānā, lai ņemtu vērā jaunos apstākļus, varētu ietvert ieguldījumus jauniem reģioniem vai trešām valstīm, kas pilnībā ievēro norādes, ko dalībvalstis brīvprātīgi ir sniegušas Pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas augsta līmeņa komitejā (Augsta līmeņa komiteja).
- (34) Minētās īstenošanas pilnvaras būtu jāizmanto, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu par uzņemamo personu kopskaitu un norādēm par reģioniem vai trešām valstīm, no kuriem veicama uzņemšana, pilnībā ievērojot norādes, ko dalībvalstis pirms priekšlikuma iesniegšanas brīvprātīgi ir sniegušas Augsta līmeņa komitejā. Vienlaikus ar Savienības plāna priekšlikumu Komisijai būtu jānāk klajā ar priekšlikumu Savienības gada budžeta projektam, proti, iepriekšējā gadā pirms tā divu gadu perioda, kurā šis Savienības plāns ir īstenojams. Vienlaikus ar priekšlikumu par grozījumiem Savienības plānā Komisijai vajadzības gadījumā būtu jānāk klajā ar atbilstošu priekšlikumu par budžeta grozījumu projektu. Padomei būtu jāattiecas priekšlikumu pieņemt divu mēnešu laikā.
- (35) Patvēruma *acquis* ietvertie noteikumi par starptautiskās aizsardzības saturu būtu jāpiemēro no brīža, kad uzņemtā persona, kurai ir piešķirta starptautiskā aizsardzība, ieceļo attiecīgās dalībvalsts teritorijā, vai tiklīdz attiecīgajai personai tiek piešķirta starptautiskā aizsardzība, ja tā tiek piešķirta pēc tam, kad minētā persona ir ieceļojusi dalībvalsts teritorijā.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1147 (2021. gada 7. jūlijs), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu (OV L 251, 15.7.2021., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2303 (2021. gada 15. decembris) par Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 439/2010 (OV L 468, 30.12.2021., 1. lpp.).

- (36) Uzņemto personu integrācija uzņemtajā sabiedrībā ir svarīga sekmīgai uzņemšanas procedūrai. Uzņemtajām personām vajadzētu būt tādai pašai pieejai integrācijas pasākumiem kā starptautiskās aizsardzības saņēmējiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1347⁽⁸⁾. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai prasīt iesaistīšanos šādos integrācijas pasākumos tikai tad, ja minētajiem integrācijas pasākumiem ir viegli piekļūt un ja tie ir pieejami un bezmaksas. Dalībvalstīm, ja to uzskata par lietderīgu, būtu jāpiedāvā arī pirmsizceļošanas orientācijas programma trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem. Šādā programmā varētu iekļaut informāciju par to tiesībām un pienākumiem, valodu apmācību un informāciju par sociālo, kultūras un politisko situāciju dalībvalstī. Šādu informāciju varētu sniegt arī pēc iecelšanas attiecīgās dalībvalsts teritorijā vai iekļaut integrācijas pasākumos, ņemot vērā īpašus uzņemtās personas neaizsargātības aspektus. Dalībvalstīm arī būtu jāvar paredzēt pēcieceļošanas orientācijas programmas, kas pielāgotas uzņemto personu vajadzībām, lai minētajām personām sniegtu ievirzes informāciju, jo īpaši par uzņēmējas dalībvalsts valodas apgušanu, izglītību un piekļuvi darba tirgum, ņemot vērā īpašus viņu neaizsargātības aspektus. Dalībvalstu noteiktajā kārtībā, ciktāl iespējams, šādu programmu īstenošanā iespēju robežās būtu jāiesaista attiecīgās struktūras un personas, piemēram, vietējās iestādes un jau uzņemtās personas.
- (37) Būtu jānovērš visu saskaņā ar šo regulu uzņemto personu sekundārā kustība, tostarp, ja saskaņā ar valstu tiesību aktiem ir piešķirts humanitārais statuss. Dalībvalstīm Savienības tiesību un politikas ietvaros būtu efektīvi jāsadarbojas un bez kavēšanās jāuzņem atpakaļ personas, kuras ir uzņemtas saskaņā ar šo regulu un atrastas dalībvalstī, kurā tām nav tiesību uzturēties.
- (38) Neskarot tiesības pieprasīt starptautisko aizsardzību, dalībvalstis humanitārās uzņemšanas gadījumā var izdarīt secinājumu par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka uzņemšanu to teritorijā, pamatojoties uz sākotnēju izvērtēšanu, un piešķirt minētajai personai humanitāro statusu saskaņā ar valstu tiesību aktiem.
- (39) Humanitārajam statusam saskaņā ar valstu tiesību aktiem vajadzētu paredzēt tiesības un pienākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem, kuri Regulas (ES) 2024/1347 20. līdz 26. un 28. līdz 35. pantā ir paredzēti alternatīvās aizsardzības saņēmējiem. Šāds statuss būtu jāatsauc tikai tad, ja pēc lēmuma par statusa piešķiršanu ir izveidojušies jauni apstākļi vai radušies jauni pierādījumi attiecībā uz personas atbilstību.
- (40) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1351⁽⁹⁾, lai visaptveroši atainotu katras dalībvalsts centienus, Eiropas gada ziņojumā par patvērumu un migrāciju, novērtējot vispārējo situāciju Savienībā, būtu jāņem vērā to trešo valstu valstspiederīgo skaits, kurus dalībvalstis ir uzņēmušas, izmantojot Savienības un valstu pārmitināšanas vai humanitārās uzņemšanas shēmas.
- (41) Ņemot vērā UNHCR speciālās zināšanas par to, kā sekmēt personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, dažādu veidu uzņemšanu no trešām valstīm, uz kurām šīs personas ir pārvietotas, dalībvalstīs, kuras vēlas uzņemt minētās personas, UNHCR arī turpmāk vajadzētu būt būtiskai lomai saskaņā ar Savienības sistēmu. Papildus UNHCR, vajadzētu būt iespējai aicināt citus starptautiskos aktorus, piemēram, Starptautisko Migrācijas organizāciju, palīdzēt dalībvalstīm īstenot Savienības sistēmu.
- (42) Būtu jāizveido Augsta līmeņa komiteja nolūkā apspriesties ar ieinteresētajām pusēm par Savienības sistēmas īstenošanu. Augsta līmeņa komitejai būtu jāsniedz Komisijai padomus par jautājumiem, kas saistīti ar Savienības sistēmas īstenošanu, tostarp par uzņemamo personu ieteicamo skaitu un reģioniem vai trešām valstīm, no kurām būtu jāveic uzņemšana, ņemot vērā UNHCR prognozētās globālās pārmitināšanas vajadzības. Augsta līmeņa komitejai vajadzētu būt iespējai nākt klajā ar ieteikumiem. Komisijai būtu jāaicina dalībvalstis Augsta līmeņa komitejas sanāksmē brīvprātīgi norādīt detalizētu informāciju par to dalību, tostarp par uzņemšanas veidu un valstīm, no kurām paredzēts veikt uzņemšanu, un to ieguldījumiem attiecībā uz to personu kopskaitu, ko paredzēts uzņemt saskaņā ar Savienības plānu.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1347 (2024. gada 14. maijs) par standartiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku kvalificēšanu par starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, vienotu statusu bēgļiem vai personām, kam ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību, un piešķirtās aizsardzības saturu, ar ko groza Padomes Direktīvu 2003/109/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/95/ES (OV L, 2024/1347, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1351 (2024. gada 14. maijs) par patvēruma un migrācijas pārvaldību un ar ko groza Regulas (ES) 2021/1147 un (ES) 2021/1060 un atceļ Regulu (ES) Nr. 604/2013 (OV L, 2024/1351, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

- (43) Dalībvalstu pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas centieni saskaņā ar šo regulu būtu jāatbalsta ar atbilstošu finansējumu no Savienības vispārējā budžeta. Lai nodrošinātu Savienības sistēmas pienācīgu un ilgtspējīgu darbību, būtu jāgroza Regula (ES) 2021/1147.
- (44) Šī regula neskar dalībvalstu spēju pieņemt vai īstenot valsts līmeņa pārmitināšanas shēmas, piemēram, kad tās paredz papildu uzņemšanas vietu skaitu, pārsniedzot to personu kopskaitu, ko paredzēts uzņemt saskaņā ar Savienības plānu.
- (45) Būtu jānodrošina papildināmība ar esošajām pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas iniciatīvām, ko īsteno Savienības sistēmā.
- (46) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, un tādēļ šī regula būtu jāpieņem atbilstīgi minētajām tiesībām un principiem, jo īpaši attiecībā uz bērnu tiesībām, tiesībām uz ģimenes dzīves neaizskaramību un vispārējo diskriminācijas aizlieguma principu.
- (47) Personas datu apstrādei, ko dalībvalstu iestādes veic šīs regulas ietvaros, būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽¹⁰⁾.
- (48) Personas datu apstrādei, ko Patvēruma aģentūra veic šīs regulas ietvaros, būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ⁽¹¹⁾, kā arī ar Regulu (ES) 2021/2303, un tai būtu jāievēro nepieciešamības un samērīguma principi.
- (49) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, Savienības sistēmas izveidi, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet Savienības pārmitināšanas sistēmas mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (50) Saskaņā ar 1. un 2. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpieņem.
- (51) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpieņem,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

1. Šī regula:

- a) izveido Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas sistēmu ("Savienības sistēma") trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku uzņemšanai dalībvalstu teritorijā nolūkā saskaņā ar šo regulu šīm personām piešķirt:
- i) starptautisko aizsardzību; vai

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

- ii) humanitāro statusu saskaņā ar valstu tiesību aktiem, kas paredz tiesības un pienākumus, kuri ir līdzvērtīgi tiem, kuri Regulas (ES) 2024/1347 20. līdz 26. un 28. līdz 35. pantā ir paredzēti alternatīvās aizsardzības saņēmējiem; un
 - b) šīs regulas īstenošanas nolūkā paredz noteikumus par trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku uzņemšanu dalībvalstu teritorijā, kuru veic ar pārmitināšanu vai humanitāro uzņemšanu.
2. Šī regula neparedz trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku tiesības prasīt uzņemšanu vai tikt uzņemtiem kādas dalībvalsts teritorijā.
3. Šī regula dalībvalstīm neuzliek pienākumu uzņemt trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku.
4. Dalībvalstis veic brīvprātīgu ieguldījumu Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas plānā ("Savienības plāns"), kas minēts 8. pantā. Dalībvalstu norādes Pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas augsta līmeņa komitejā, kas izveidota, ievērojot 11. pantu, saistībā ar detalizētu informāciju par to dalību, tostarp par uzņemšanas veidu un par reģioniem vai trešām valstīm, no kurām paredzēta uzņemšana, un par to ieguldījumu attiecībā uz to personu kopskaitu, ko paredzēts uzņemt saskaņā ar Savienības plānu, ir brīvprātīgas.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

- 1) "pārmitināšana" ir tāda trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka uzņemšana dalībvalsts teritorijā pēc nosūtījuma no Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos (UNHCR) no kādas trešās valsts, uz kuru viņš ir pārvietots, kuram:
 - a) ir tiesības tikt uzņemtam, ievērojot 5. panta 1. punktu;
 - b) uz kuru neattiecas 6. pantā minētie atteikuma iemesli; un
 - c) ir piešķirta starptautiskā aizsardzība saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem un ir pieejams ilgstošs risinājums;
- 2) "starptautiskā aizsardzība" ir starptautiskā aizsardzība, kā definēts Regulas (ES) 2024/1347 3. panta 3. punktā;
- 3) "humanitārā uzņemšana" ir tāda trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka uzņemšana pēc dalībvalsts lūgta nosūtījuma no Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras ("Patvēruma aģentūra"), no UNHCR vai no citas attiecīgas starptautiskas struktūras no kādas trešās valsts, kurp viņš ir piespiedu kārtā pārvietots, un kuram, vismaz pamatojoties uz sākotnējo izvērtējumu:
 - a) ir tiesības tikt uzņemtam, ievērojot 5. panta 2. punktu;
 - b) uz kuru neattiecas 6. pantā minētie atteikuma iemesli; un
 - c) saskaņā ar šīs regulas 9. panta 17. punktu ir piešķirta starptautiskā aizsardzība vai saskaņā ar valstu tiesību aktiem ir piešķirts humanitārais statuss, kurš paredz tiesības un pienākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem, kuri Regulas (ES) 2024/1347 20. līdz 26. un 28. līdz 35. pantā ir paredzēti alternatīvās aizsardzības saņēmējiem;
- 4) "ārkārtas uzņemšana" ir tādu personu uzņemšana, ko īsteno ar pārmitināšanu vai humanitāro uzņemšanu, kurām ir steidzami vajadzīga juridiska vai fiziska aizsardzība vai kurām ir neatliekamas medicīniskas vajadzības.

3. pants

Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas sistēma

Savienības sistēma:

- a) nodrošina to trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku likumīgu un drošu ieeļošanu dalībvalstu teritorijā, kuriem ir tiesības tikt uzņemtiem un uz kuriem neattiecas atteikuma iemesli saskaņā ar šo regulu, nolūkā piešķirt šīm personām starptautisko aizsardzību saskaņā ar šo regulu vai humanitāro statusu saskaņā ar valstu tiesību aktiem, kas minēti 2. panta 3. punkta c) apakšpunktā, un mudina visas dalībvalstis pastiprināt centienus minētajā nolūkā;
- b) veicina to, ka tiek palielināts Savienības ieguldījums starptautiskās pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas iniciatīvās nolūkā palielināt kopējo pieejamo pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas vietu skaitu;
- c) palīdz stiprināt Savienības partnerības ar trešām valstīm reģionos, uz kuriem ir pārvietots liels skaits personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība.

4. pants

To reģionu vai trešo valstu noteikšana, no kuriem Savienībai paredzēts veikt pārmitināšanu vai humanitāro uzņemšanu

To reģionu vai trešo valstu noteikšanai, no kuriem Savienība veic pārmitināšanu vai humanitāro uzņemšanu, par pamatu galvenokārt kalpo:

- a) UNHCR prognozētās globālās pārmitināšanas vajadzības;
- b) iespēja uzlabot aizsardzības vidi un palielināt aizsardzības telpu trešās valstīs;
- c) to pārmitināšanas vai humanitārās uzņemšanas saistību apjoms un saturs, ko uzņēmušās trešās valstis nolūkā kolektīvi palīdzēt apmierināt UNHCR globālās pārmitināšanas vajadzības.

5. pants

Tiesības tikt uzņemtam

1. Pārmitināšanas nolūkā tiesības tikt uzņemtiem ir šādiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, ar noteikumu, ka viņi arī ietilpst vismaz vienā no 3. punkta a) apakšpunktā minētajām kategorijām:

- a) trešo valstu valstspiederīgie, kuri, pamatoti baidoties no vajāšanas rases, reliģijas, valstspiederības, politisko uzskatu vai piederības kādai noteiktai sociālai grupai dēļ, kā noteikts Regulas (ES) 2024/1347 10. pantā, atrodas ārpus savas valsts, kuras valstspiederīgie šīs personas ir, un nevar vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību, vai bezvalstnieki, kas, esot ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nevar vai šādu baiļu dēļ nevēlas minētajā valstī atgriezties; vai
- b) trešo valstu valstspiederīgie, kuri atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgie šīs personas ir, vai bezvalstnieki, kuri atrodas ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts un attiecībā uz kuriem ir sniegts pietiekams pamatojums, lai uzskatītu, ka attiecīgajām personām, ja tās atgrieztos savā izcelsmes valstī vai –bezvalstnieku gadījumā– savā agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valstī, draudētu reāls risks ciest būtisku kaitējumu, kā definēts Regulas (ES) 2024/1347 15. pantā, un kuri nevar vai šāda riska dēļ nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

Personas, attiecībā uz kurām ANO struktūru vai aģentūru, izņemot UNHCR, sniegta aizsardzība vai palīdzība jebkādu iemeslu dēļ ir izbeigta, līdz galam nenokārtojot šādu personu stāvokli saskaņā ar attiecīgajām ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijām, tiek uzskatītas par atbilstīgām šajā punktā noteiktajiem kritērijiem.

2. Humanitārās uzņemšanas nolūkā tiesības tikt uzņemtiem ir šādiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, ar noteikumu, ka, vismaz pamatojoties uz sākotnējo izvērtējumu, viņi arī ietilpst vismaz vienā no 3. punktā minētajām kategorijām:

- a) trešo valstu valstspiederīgie, kuri, pamatoti baidoties no vajāšanas rases, reliģijas, valstspiederības, politisko uzskatu vai piederības kādai noteiktai sociālai grupai dēļ, kā definēts Regulas (ES) 2024/1347 10. pantā, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgie šīs personas ir, un nevar vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību, vai bezvalstnieki, kas, esot ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nevar vai šādu baiļu dēļ nevēlas tajā atgriezties; vai
- b) trešo valstu valstspiederīgie, kuri atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgie šīs personas ir, vai bezvalstnieki, kuri atrodas ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts un attiecībā uz kuriem ir sniegts pietiekams pamatojums, lai uzskatītu, ka attiecīgajām personām, ja tās atgrieztos savā izcelsmes valstī vai – bezvalstnieku gadījumā – savā agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valstī, draudētu reāls risks ciest būtisku kaitējumu, kā definēts Regulas (ES) 2024/1347 15. pantā, un kuri nevar vai šāda riska dēļ nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

Personas, attiecībā uz kurām ANO struktūru vai aģentūru, izņemot UNHCR, sniegta aizsardzība vai palīdzība jebkādu iemeslu dēļ ir izbeigta, līdz galam nenokārtojot šādu personu stāvokli saskaņā ar attiecīgajām ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijām, tiek uzskatītas par atbilstīgām šajā punktā noteiktajiem kritērijiem.

3. Lai trešo valstu valstspiederīgajam vai bezvalstniekam būtu tiesības tikt uzņemtam, ievērojot šo pantu, viņš ietilpst arī vismaz vienā no turpmāk minētajām kategorijām:

- a) neaizsargātas personas, ietverot:
 - i) riskam pakļautas sievietes un meitenes;
 - ii) nepilngadīgos, tostarp nepavadītus nepilngadīgos;
 - iii) personas, kuras pārcietušas vardarbību vai spīdzināšanu, tostarp uz dzimuma vai seksuālās orientācijas pamata;
 - iv) personas, kurām nepieciešama tiesiska un/vai fiziska aizsardzība, tostarp attiecībā uz aizsardzību no izraidīšanas;
 - v) personas ar medicīniska rakstura vajadzībām, tostarp, ja valstī, uz kuru tās ir pārvietotas piespiedu kārtā, nav pieejama dzīvībai svarīga ārstēšana;
 - vi) personas ar invaliditāti;
 - vii) personas, kurām nav pieejams paredzams alternatīvs ilgstošs risinājums, jo īpaši personas ieilgušā bēgļu situācijā;
 - b) humanitārās uzņemšanas gadījumā – trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kas likumīgi uzturas dalībvalstī, vai Savienības pilsoņu ģimenes locekļi, kas minēti 4. punktā.
4. Lai nodrošinātu ģimenes vienotību, tiesīgi tikt uzņemti ir arī šādi trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kurus paredzēts uzņemt, ģimenes locekļi:
- a) laulātais/laulātā vai neprecētais partneris stabilās attiecībās, ja atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksei uz trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem attiecināmos tiesību aktos neprecētus pārus uzskata par pielīdzināmiem precētiem pāriem;
 - b) nepilngadīgie bērni ar nosacījumu, ka viņi ir neprecējušies, un neatkarīgi no tā, vai viņi ir dzimuši laulībā vai ārpus laulības, vai arī ir adoptēti vai atzīti, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos;
 - c) tēvs, māte vai cits pieaugušais, kas ir atbildīgs par neprecētu nepilngadīgo saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi;

- d) brālis vai māsa vai brāļi vai māsas;
- e) trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kuri ir atkarīgi no sava bērna, vecāka vai cita ģimenes locekļa palīdzības grūtniecības, jaundzimuša bērna, smagas garīgas vai fiziskas saslimšanas, smagas invaliditātes vai vecuma dēļ, ar nosacījumu, ka šīs ģimenes saites pastāvēja izcelsmes valstī, ka bērns vai vecāks vai cits ģimenes loceklis spēj aprūpēt apgādājamo personu un ka attiecīgās personas ir izteikušas savu vēlmi rakstveidā.

Piemērojot šo punktu, dalībvalstis pienācīgi ņem vērā bērna intereses. Ja trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks ir precējies nepilngadīgais, ko nepavada viņa laulātais, nepilngadīgā intereses var tikt saistītas ar nepilngadīgā izcelsmes ģimeni.

6. pants

Uzņemšanas atteikuma iemesli

1. Uzņemšanu saskaņā ar šo regulu atsaka šādiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem:
 - a) personām, kuras kompetentās iestādes valstī, kurā šīs personas uzturas, ir atzinušas par personām, kam piemīt tādas tiesības un pienākumi, kādi izriet no minētās valsts valstspiederības, vai līdzvērtīgas tiesības un pienākumi;
 - b) personām, attiecībā uz kurām ir pamatots iemesls uzskatīt, ka tās ir:
 - i) izdarījušas noziegumu pret mieru, kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci, kā definēts starptautisko tiesību instrumentos, kas ir sastādīti, lai veidotu noteikumus attiecībā uz šādiem noziegumiem;
 - ii) izdarījušas smagu noziegumu;
 - iii) vainīgas darbībās, kas ir pretējas ANO mērķiem un principiem, kuri izklāstīti Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu preambulā un 1. un 2. pantā;
 - c) personām, attiecībā uz kurām ir pamatots iemesls uzskatīt, ka tās rada draudus tās dalībvalsts sabiedrībai, sabiedriskajai kārtībai, drošībai vai sabiedrības veselībai, kura izskata uzņemšanas lietu;
 - d) personām, par kurām Šengenas Informācijas sistēmā vai dalībvalsts valsts datubāzē ir izdots brīdinājums nolūkā atteikt iecelšanu;
 - e) personām, kurām ir piešķirta starptautiskā aizsardzība vai humanitārais statuss saskaņā ar valstu tiesību aktiem, kā minēts 2. panta 3. punkta c) apakšpunktā;
 - f) personām, kurām kāda dalībvalsts trīs gadu laikā pirms uzņemšanas ir atteikusi uzņemšanu, ievērojot šī punkta c) vai d) apakšpunktu.

Šā punkta b) apakšpunkta pirmo daļu piemēro arī personām, kas kūda vai citādi piedalās apakšpunktā uzskaitīto noziegumu vai darbību īstenošanā.

2. Uzņemšanu var atteikt šādiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem:
 - a) personām, kas trīs gadu laikā pirms uzņemšanas nav devušas savu piekrišanu uzņemšanai konkrētā dalībvalstī vai atsaukušas to, kā minēts 7. pantā, ar noteikumu, ka viņas ir tikušas informētas par šādas atsaukšanas sekām saskaņā ar 9. panta 4. punkta b) apakšpunktu;
 - b) personām, kas ir izdarījušas vienu vai vairākus noziegumus, uz kuriem neattiecas 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta piemērošanas joma un par kuriem maksimālais piemērojamais sods būtu brīvības atņemšana vismaz uz vienu gadu, ja tie būtu izdarīti dalībvalstī, kas izskata uzņemšanas lietu, ja vien saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura izskata uzņemšanas lietu, kriminālvajāšana vai sods nav noildzis vai par šādu noziegumu piesprieda notiesājošu sprieduma gadījumā ieraksts par minēto notiesājošo spriedumu nav dzēsts no valsts sodāmības reģistra;

- c) personām, kas atsakās piedalīties 9. panta 22. punkta minētajā pirmsizceļošanas orientācijas programmā;
- d) personām, attiecībā uz kurām dalībvalsts nevar nodrošināt pienācīgu atbalstu, kas nepieciešams minēto personu neaizsargātības dēļ.

3. Šajā pantā paredzētos pamatojumus piemēro ar noteikumu, ka tos īsteno bez diskriminācijas, kas balstīta cita starpā uz dzimumu, rasi, ādas krāsu, etnisko vai sociālo izcelsmi, ģenētiskajām īpašībām, valodu, reliģiju vai ticību, politiskajiem vai jebkuriem citiem uzskatiem, piederību nacionālajai minoritātei, īpašumu, izcelsmi, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju.

7. pants

Piekrišana

1. Uzņemšanas procedūru, kas noteikta 9. pantā, piemēro trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kuri ir snieguši savu piekrišanu uzņemšanai un kuri vēlāk nav atsaukuši savu piekrišanu, tostarp atsakoties tikt uzņemtiem kādā konkrētā dalībvalstī.
2. Ja trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks nesniedz pieejamus datus vai informāciju, kas ir būtiski 9. panta 3. punktā paredzētās uzņemšanas procedūras veikšanai, vai neierodas uz 9. panta 6. punktā paredzēto personīgo interviju, var uzskatīt, ka minētā persona ir netieši atsaukusi piekrišanu tikt uzņemtai, kā minēts šā panta 1. punktā, izņemot tad, ja šī persona nav tikusi informēta saskaņā ar 9. panta 4. punktu, saprātīgā laikposmā izpilda pienākumus vai var pierādīt, ka datu vai informācijas nesniegšanas vai neierašanās uz personīgo interviju iemesls bija apstākļi, kas ir ārpus minētās personas kontroles.

8. pants

Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas plāns

1. Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Padome iepriekšējā gadā pirms divu gadu perioda, kurā šis plāns īstenojams, ar īstenošanas aktu pieņem Savienības divgadu pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas plānu (Savienības plāns).

Komisija par savu ierosināto Savienības plāna projektu nekavējoties informē Eiropas Parlamentu, un Padome regulāri informē Eiropas Parlamentu par virzību saistībā ar Savienības plāna pieņemšanu.

Padome nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Komisiju par Savienības plāna projekta galīgo redakciju. Pēc pieņemšanas Padome nekavējoties iesniedz Savienības plānu Eiropas Parlamentam.

2. Īstenojot šo pantu, Padome un Komisija pienācīgi ņem vērā Pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas augsta līmeņa komitejas, kas izveidota, ievērojot 11. pantu, sanāksmju rezultātus un UNHCR prognozētās globālās pārmitināšanas vajadzības.

3. Savienības plānā ietver:

- a) dalībvalstu teritorijā uzņemamo personu kopskaitu, norādot attiecīgi to personu īpatsvaru, uz kurām attiecas pārmitināšana, humanitārā uzņemšana un ārkārtas uzņemšana, to personu īpatsvaram, uz kurām attiecas pārmitināšana, neesot mazākam par aptuveni 60 % no uzņemamo personu kopskaita;
- b) detalizētu informāciju par dalībvalstu dalību un to ieguldījumu uzņemamo personu kopskaitā un to personu īpatsvaru, uz kurām attiecas pārmitināšana, humanitārā uzņemšana un ārkārtas uzņemšana saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu, pilnībā ievērojot norādes, ko dalībvalstis sniedz Pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas augsta līmeņa komitejā, kura izveidota, ievērojot 11. pantu;

- c) norādi uz reģioniem vai trešām valstīm, no kurām veicama pārmitināšana vai humanitārā uzņemšana, ievērojot 4. pantu;

4. Vajadzības gadījumā Savienības plānā var ietvert:
 - a) tās trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku konkrētās grupas vai konkrēto grupu aprakstu, kam paredzēts piemērot Savienības plānu;
 - b) dalībvalstu savstarpējas vietējās koordinācijas, kā arī praktiskas sadarbības kārtību, ko atbalsta Patvēruma aģentūra saskaņā ar 10. pantu, un kārtību šādiem pasākumiem ar trešām valstīm, UNHCR un citiem attiecīgiem partneriem.
5. Ārkārtas uzņemšanu piemēro neatkarīgi no reģioniem vai trešām valstīm, no kurām veicama pārmitināšana vai humanitāra uzņemšana.
6. Ja to prasa jauni apstākļi, piemēram, neparedzēta humanitāra krīze ārpus Savienības plānā minētajiem reģioniem vai trešām valstīm, Padome pēc Komisijas priekšlikuma attiecīgā gadījumā groza Savienības plānu, piemēram, pievienojot reģionus vai trešās valstis tām, no kurām veicama pārmitināšana vai humanitārā uzņemšana, ievērojot 4. pantu.

9. pants

Uzņemšanas procedūra

1. Pārmitināšanas gadījumā Savienības plāna īstenošanas nolūkos dalībvalstis pieprasa UNHCR sniegt tām nosūtījumu par trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem.

Humanitāras uzņemšanas gadījumā Savienības plāna īstenošanas nolūkā dalībvalstis var pieprasīt Patvēruma aģentūrai, UNHCR vai citai attiecīgai starptautiskai struktūrai sniegt tām nosūtījumu par trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem.

2. Dalībvalsts izvērtē, vai 1. punktā minētais trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks ietilpst Savienības plāna piemērošanas jomā.

Dalībvalstis var piešķirt priekšrocības trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam:

- a) kuram ir ģimenes saites ar trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kas likumīgi uzturas dalībvalstī, vai ar Savienības pilsoņiem;
- b) kurš ir apliecinājis sociālas saites vai citas iezīmes, kas var veicināt integrāciju dalībvalstī, kura veic uzņemšanas procedūru, tostarp pienācīgas valodu prasmes vai iepriekšēju uzturēšanos minētajā dalībvalstī;
- c) kuram ir īpašas aizsardzības vajadzības vai neaizsargātība.

3. Pēc tāda trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka identificēšanas, kurš ietilpst Savienības plāna piemērošanas jomā un attiecībā uz kuru dalībvalsts plāno veikt uzņemšanas procedūru, dalībvalsts reģistrē šādu informāciju attiecībā uz minēto personu:

- a) trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka vārds, uzvārds, dzimšanas datums, dzimums un valstspiederība;
- b) trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka personu apliecinoša vai ceļošanas dokumenta veids un numurs; un
- c) reģistrācijas datums un vieta un iestāde, kas veic reģistrāciju.

Reģistrācijas laikā var ievākt papildu datus, kas ir nepieciešami 6. un 9. punkta īstenošanai.

4. Dalībvalstis informē tos trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus, attiecībā uz kuriem tās veic uzņemšanas procedūru, par:

- a) uzņemšanas procedūras mērķiem un dažādajiem posmiem;
- b) sekām tam, ka tiek atsaukta piekrišana, kā minēts 7. pantā, un atteikumam piedalīties kādā pirmsizceļošanas orientācijas programmā, kā minēts šā panta 22. punktā.

5. Dalībvalstis tiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, attiecībā uz kuriem tās veic uzņemšanas procedūru, personas datu iegūšanas laikā rakstiski un vajadzības gadījumā mutiski sniedz informāciju, kas tām ir jāsniedz saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679. Minēto informāciju sniedz kodolīgā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, kas ir pielāgota vajadzībām, kādas ir nepilngadīgajiem vai personām ar īpašām vajadzībām, un valodā, ko saprot vai ir pamats uzskatīt, ka to saprot trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki.

6. Dalībvalstis izvērtē, vai trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, attiecībā uz kuriem tās veic uzņemšanas procedūru, atbilst 5. pantā izklāstītajiem atbilstības kritērijiem un vai uz tiem neattiecas 6. pantā noteiktie atteikšanas iemesli.

Dalībvalstis veic šādu izvērtējumu, jo īpaši pamatojoties uz dokumentāriem pierādījumiem, tostarp vajadzības gadījumā uz UNHCR sniegto informāciju par to, vai trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki kvalificējas kā bēgļi, vai balstoties uz personīgu interviju, vai uz abu kombināciju.

7. Pārmitināšanas gadījumā dalībvalstis prasa UNHCR veikt pilnu izvērtējumu par to, vai trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, uz kuriem attiecas uzņemšanas procedūra:

- a) ietilpst Savienības plāna piemērošanas jomā;
- b) ietilpst kādā no 5. panta 3. punkta a) apakšpunktā izklāstītajām neaizsargātības kategorijām vai viņiem ir ģimenes saites saskaņā ar 5. panta 4. punktu, un iemesli šādam izvērtējumam;
- c) kvalificējas kā bēgļi Ženēvas Konvencijas 1. panta izpratnē.

Dalībvalstis var pieprasīt, lai tiktu ņemti vērā kritēriji, kas noteikti 2. punkta otrajā daļā.

8. Humanitārās uzņemšanas gadījumā dalībvalstis var pieprasīt UNHCR izvērtēt, vai trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, par kuriem UNHCR tām sniedzis nosūtījumu:

- a) kvalificējas kā bēgļi Ženēvas Konvencijas 1. panta izpratnē;
- b) ietilpst kādā no 5. panta 3. punkta a) apakšpunktā izklāstītajām neaizsargātības kategorijām vai tiem ir ģimenes saites saskaņā ar 5. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

Dalībvalstis var pieprasīt, lai tiktu ņemti vērā kritēriji, kas noteikti 2. punkta otrajā daļā.

9. Dalībvalstis secinājumu par trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku uzņemšanu izdara, pamatojoties uz 6. punktā minēto izvērtējumu, iespējami īsā laikā un ne vēlāk kā septiņu mēnešu laikā no reģistrācijas datuma. Dalībvalstis var pagarināt minēto termiņu par laikposmu līdz trim mēnešiem, ja pastāv sarežģīti faktiska vai juridiska rakstura jautājumi.

10. Ārkārtas uzņemšanas gadījumā dalībvalstis secinājumu izdara iespējami īsā laikā un cenšas to izdarīt ne vēlāk kā viena mēneša laikā no reģistrācijas datuma.

11. Dalībvalstis pārtrauc uzņemšanas procedūru, kurā trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki ir atsaukuši savu piekrišanu, kā minēts 7. pantā.

Dalībvalsts var pārtraukt uzņemšanas procedūru šādos apstākļos:

- a) ja tā ir secinājusi, ka uzņemto trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku kopskaits pārsniedz tās ieguldījumu, kas izklāstīts Savienības plānā;
- b) ja tā ir secinājusi, ka priekšroka jādod trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktu;
- c) ja tā ir secinājusi, ka nespēj ievērot 9. punktā minētos termiņus tādu iemeslu dēļ, kurus tā nevar ietekmēt.

Ievērojot Regulas (ES) 2016/679 V nodaļu, pārtraukšanas iemeslu paziņo UNHCR, ja tas ir vajadzīgs, lai UNHCR varētu veikt savus uzdevumus saistībā ar trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku nosūtīšanu uz dalībvalstīm vai trešām valstīm saskaņā ar šo regulu vai savām pilnvarām, ja vien nepastāv primāri vispārējo interešu iemesli to nedarīt.

12. Dalībvalstis glabā datus par personām, kurām tās piešķir starptautisko aizsardzību vai humāno statusu atbilstīgi valstu tiesību aktiem, saskaņā ar šo regulu piecus gadus no reģistrācijas datuma. Attiecībā uz personām, kurām uzņemšana ir atteikta, pamatojoties uz jebkuru no 6. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētajiem iemesliem, šādus datus glabā trīs gadus no datuma, kurā tika izdarīts negatīvs secinājums par uzņemšanu.

Beidzoties piemērojamajam termiņam, dalībvalstis datus dzēš. Datus par personu, kas ieguvusi kādas dalībvalsts pilsonību pirms šā termiņa beigām, dalībvalstis dzēš, tiklīdz tās uzzina, ka attiecīgā persona ir ieguvusi šādu pilsonību.

Ja kāda dalībvalsts pārtrauc uzņemšanas procedūru, ievērojot 11. punkta pirmo daļu, dalībvalsts glabā ar attiecīgo personu saistītos datus trīs gadus no minētās pārtraukšanas datuma. Ja dalībvalsts pārtrauc uzņemšanas procedūru, ievērojot 11. punkta otro daļu, dalībvalsts minētās pārtraukšanas dienā dzēš datus par attiecīgo personu.

13. Ja dalībvalsts secinājums saskaņā ar 9. punktu ir negatīvs, attiecīgo trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku minētajā dalībvalstī neuzņem.

Ievērojot Regulas (ES) 2016/679 V nodaļu, negatīva secinājuma iemeslu paziņo UNHCR, ja tas ir vajadzīgs, lai UNHCR varētu veikt savus uzdevumus saistībā ar trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku nosūtīšanu uz dalībvalstīm vai trešām valstīm saskaņā ar šo regulu vai savām pilnvarām, ja vien nepastāv primāri vispārējo interešu iemesli to nedarīt.

Jebkura dalībvalsts, kas izdarījusi negatīvu secinājumu, kā minēts pirmajā daļā, var pieprasīt, lai cita dalībvalsts ar to apspriestos laikā, kamēr šī cita dalībvalsts izskata uzņemšanas lietu.

14. Ja dalībvalsts secinājums, ievērojot 9. punktu, ir pozitīvs, piemēro 15. līdz 22. punktu pirms un pēc attiecīgās personas ieceļošanas tās teritorijā.

15. Ievērojot šā panta 14. punktu, tajā minētā dalībvalsts pieņem lēmumu personai piešķirt bēgļa statusu, ja attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks kvalificējas kā bēglis, vai alternatīvo aizsardzību, ja attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks ir tiesīgs uz alternatīvo aizsardzību.

Pēc tam, kad attiecīgā persona ir ieceļojusi dalībvalsts teritorijā, šādam lēmumam ir tādas pašas sekas kā lēmumam, ar ko piešķir bēgļa statusu vai alternatīvās aizsardzības statusu, kā minēts Regulas (ES) 2024/1347 13. vai 18. pantā].

Dalībvalstis var izsniegt uzturēšanās atļaujas ar pastāvīgu vai neierobežotu derīguma termiņu ar nosacījumiem, kas ir labvēlīgāki saskaņā ar Padomes Direktīvas 2003/109/EK ⁽¹²⁾ 13. pantu.

16. Ievērojot šā panta 14. punktu, tajā minētā dalībvalsts pieņem lēmumu izdot uzturēšanās atļauju attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka ģimenes loceklim, ievērojot 5. panta 4. punktu, kas individuāli nekvalificējas starptautiskajai aizsardzībai.

Pēc tam, kad attiecīgā persona ir ieceļojusi dalībvalsts teritorijā, šādam lēmumam ir tādas pašas sekas kā lēmumam izdot uzturēšanās atļauju, kā minēts Regulas (ES) 2024/1347 23. panta 1. punktā.

17. Ievērojot šā panta 14. punktu, tajā minētā dalībvalsts humanitārās uzņemšanas gadījumā var piešķirt starptautisko aizsardzību vai – neskarot tiesības pieprasīt starptautisko aizsardzību – humanitāro statusu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuri paredz tiesības un pienākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem, kuri Regulas (ES) 2024/1347 20. līdz 26. un 28. līdz 35. pantā ir paredzēti alternatīvās aizsardzības saņēmējiem.

Šāds lēmums stājas spēkā pēc tam, kad attiecīgā persona ir ieceļojusi dalībvalsts teritorijā.

⁽¹²⁾ Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.).

18. Ievērojot šā panta 14. punktu, tajā minētā dalībvalsts pieņem lēmumu izdot uzturēšanās atļauju attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka ģimenes loceklim, ievērojot 5. panta 4. punktu, kas individuāli nekvalificējas starptautiskajai aizsardzībai vai humanitārajam statusam, kā minēts 2. panta 3. punkta c) apakšpunktā.

Pēc tam, kad attiecīgā persona ir ieceļojusi dalībvalsts teritorijā, šādam lēmumam ir tādas pašas sekas kā lēmumam izdot uzturēšanās atļauju, kā minēts Regulas (ES) 2024/1347 23. panta 1. punktā.

19. Ievērojot šā panta 14. punktu, tajā minētā dalībvalsts vai attiecīgais partneris dalībvalsts vārdā saskaņā ar 10. panta 3. punktu paziņo attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem par visiem lēmumiem, ievērojot šā panta 15. un 17. punktu.

Ja šāds lēmums tika pieņemts pirms attiecīgās personas ieceļošanas dalībvalsts teritorijā, minēto paziņošanu var veikt pēc šādas ieceļošanas.

20. Ievērojot šā panta 14. punktu, tajā minētā dalībvalsts pieliek visus pūliņus, lai nodrošinātu ieceļošanu tās teritorijā pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā 12 mēnešu laikā no secinājuma izdarīšanas datuma.

Ārkārtas uzņemšanas gadījumā dalībvalsts nodrošina trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka ātru pārsūtīšanu pēc datuma, kad izdarīts pozitīvais secinājums, ievērojot 9. punktu.

21. Ievērojot šā panta 14. punktu, tajā minētā dalībvalsts vajadzības gadījumā piedāvā gādāt par ceļojuma organizēšanu, tostarp veikt medicīniskās pārbaudes par piemērotību ceļošanai, un nodrošina bezmaksas pārvietošanu uz tās teritoriju; tostarp, vajadzības gadījumā, izceļošanas procedūru atvieglošanu trešā valstī, no kuras tiek uzņemts attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks.

Ja dalībvalsts gādā par ceļojuma organizēšanu, ievērojot pirmo daļu, tā ņem vērā attiecīgās personas konkrētās vajadzības saistībā ar viņas iespējamo neaizsargātību.

22. Ievērojot šā panta 14. punktu, tajā minētā dalībvalsts, ja tas iespējams, piedāvā attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem pirmsizceļošanas orientācijas programmas, kas ir bez maksas un viegli pieejamas un var ietvert informāciju par šo personu tiesībām un pienākumiem, valodu apmācību un informāciju par dalībvalsts sociālo, kultūras un politisko situāciju.

Ja nav praktiski iespējams nodrošināt šādas orientācijas programmas, dalībvalstis trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem sniedz vismaz informāciju par viņu tiesībām un pienākumiem.

23. Gadījumos, kas nav šajā pantā paredzētie gadījumi, personas datus, ko dalībvalsts apstrādā, ievērojot šo pantu, nenosūta un nedara pieejamus nevienai trešai valstij, starptautiskai struktūrai vai privātai vienībai, kas iedibināta Savienībā vai trešā valstī.

24. Dalībvalstis reģistrē šīs regulas piemērošanas jomā ietilpstošo personu datus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1358⁽¹³⁾ 18. pantu.

25. Visos procedūras posmos dalībvalstis nediskriminē personas dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpašību, valodas, reliģijas vai ticības, politisko vai jebkuru citu uzskatu, piederības nacionālajai minoritātei, īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1358 (2024. gada 14. maijs) par *Eurodac* izveidi biometrisku datu salīdzināšanai, lai efektīvi piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1351 un (ES) 2024/1350 un Padomes Direktīvu 2001/55/EK, lai identificētu trešās valsts valstspiederīgos vai bezvalstniekus, kuri dalībvalstī uzturas nelikumīgi, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, ar ko groza Regulas (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/818 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 603/2013 (OV L, 2024/1358, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

10. pants

Operatīvā sadarbība

1. Lai sekmētu Savienības plāna īstenošanu, dalībvalstis norīko nacionālos kontaktpunktus un var izlemt norīkot sadarbības koordinatorus trešās valstīs.

2. Patvēruma aģentūra var sniegt atbalstu dalībvalstīm pēc to pieprasījuma saskaņā ar šīs regulas 9. panta 1. punktu vai, ja tas ir paredzēts Savienības plānā, saskaņā ar šīs regulas 8. panta 4. punkta b) apakšpunktu. Minētais atbalsts var ietvert tehniskās sadarbības koordinēšanu starp dalībvalstīm, palīdzību dalībvalstīm Savienības plāna īstenošanā, apmācību personālam, kas veic uzņemšanas procedūras, informācijas sniegšanu trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kā minēts šīs regulas 9. panta 4., 5. un 25. punktā, infrastruktūras kopīgas lietošanas veicināšanu un palīdzību dalībvalstīm, kad tās sadarbojas ar trešām valstīm, lai veiktu uzņemšanas procedūras, ievērojot Regulu (ES) 2021/2303.

Patvēruma aģentūra var arī koordinēt labās prakses apmaiņu starp dalībvalstīm attiecībā uz šīs regulas īstenošanu un pārmināto personu integrāciju uzņemšanā sabiedrībā.

3. Lai īstenotu Savienības plānu un jo īpaši, lai paziņotu attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem par lēmumu, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar 9. panta 15. un 17. punktu, un lai īstenotu pirmsizceļošanas orientācijas programmas, veiktu medicīniskās pārbaudes par piemērotību ceļošanai, gādātu par ceļojuma organizēšanu un veiktu citus praktiskus pasākumus, dalībvalstīm var sniegt atbalstu attiecīgi partneri – pēc dalībvalsts lūguma vai ievērojot saskaņā ar 8. panta 4. punkta b) apakšpunktu izveidotu Savienības plāna vietējās koordinācijas un praktiskās sadarbības kārtību.

11. pants

Pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas augsta līmeņa komiteja

1. Izveido Pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas augsta līmeņa komiteju (Augsta līmeņa komiteju). Tās sastāvā ir Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas un dalībvalstu pārstāvji.

Augsta līmeņa komitejas sanāksmēs aicina piedalīties Patvēruma aģentūru, UNHCR un Starptautisko migrācijas organizāciju.

Augsta līmeņa komitejas sanāksmēs var aicināt piedalīties citas attiecīgās organizācijas, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizācijas, to speciālo zināšanu jomās.

Augsta līmeņa komiteja sanāksmēs aicina piedalīties Islandes, Lihtenšteinas, Norvēģijas un Šveices pārstāvjus, ja tās ir norādījušas nodomu iesaistīties Savienības plāna īstenošanā.

2. Augsta līmeņa komiteju vada Komisija. Tās sanāksmes notiek vismaz reizi gadā un vajadzības gadījumā pēc Komisijas aicinājuma vai kādas dalībvalsts vai Eiropas Parlamenta lūguma.

3. Augsta līmeņa komiteja sniedz Komisijai padomus par jautājumiem, kas saistīti ar Savienības sistēmas īstenošanu, tostarp par uzņemamo personu ieteicamo skaitu un reģioniem vai trešām valstīm, no kurām būtu jāveic uzņemšana, ņemot vērā UNHCR prognozētās globālās pārmitināšanas vajadzības. Tā var sniegt ieteikumus.

Komisija publicē Augsta līmeņa komitejas sanāksmju protokolus, ja vien šāda publicēšana nekaitē sabiedrības vai privāto interešu aizsardzībai, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁴⁾ 4. pantā.

4. Komisija apspriežas ar Augsta līmeņa komiteju un ņem vērā Augsta līmeņa komitejas sanāksmju iznākumu jautājumos, kas saistīti ar Savienības sistēmas īstenošanu.

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

5. Ņemot vērā Augsta līmeņa komitejas sanāksmju rezultātus, ievērojot šo pantu, Komisija aicina dalībvalstis detalizēti norādīt savu brīvprātīgo dalību un ieguldījumu attiecībā uz uzņemamo personu kopskaitu, ietverot uzņemšanas veidu un reģionus vai valstis, no kurām uzņemšana tiek veikta saskaņā ar 4. un 8. pantu.
6. Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc vienas vai vairāku dalībvalstu vai Eiropas Parlamenta ieteikuma sasauc Augsta līmeņa komitejas sanāksmi, lai apspriestu personu iespējamo uzņemšanu, ievērojot 8. panta 6. punktu, nolūkā reaģēt uz jauniem apstākļiem, piemēram, neparedzētu humanitāru krīzi reģionos vai trešās valstīs, kas nav iekļautas Savienības plānā.
7. Vajadzības gadījumā Augsta līmeņa komiteja var izveidot savu reglamentu.

12. pants

Asociācija ar Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici

Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici aicina tikt asociētām Savienības plāna īstenošanā. Šādā asociācijā pienācīgi ņem vērā šo regulu, jo īpaši attiecībā uz 9. pantā noteikto procedūru un uzņemto personu tiesībām un pienākumiem.

13. pants

Finansiālais atbalsts

Finansiālo atbalstu dalībvalstīm pārmitināšanai un humanitārai uzņemšanai īsteno saskaņā ar Regulu (ES) 2021/1147.

14. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2021/1147

Regulu (ES) 2021/1147 groza šādi:

1) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 5) punktu aizstāj ar šādu:

“5) “humanitārā uzņemšana” ir humanitārā uzņemšana, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2024/1350 (*) 2. panta 3) punktā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1350 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas sistēmu un groza Regulu (ES) 2021/1147 (OV L, 2024/1350, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1350/oj>).”;

b) panta 8) punktu aizstāj ar šādu:

“8) “pārmitināšana” ir pārmitināšana, kā definēts Regulas (ES) 2024/1350 2. panta 1) punktā”;

2) regulas 19. panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Papildus savam piešķirumam saskaņā ar 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu dalībvalstis saņem summu 10 000 EUR apmērā par katru personu, kura uzņemta, veicot pārmitināšanu Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas sistēmas ietvaros, kura izveidota ar Regulu (ES) 2024/1350.

2. Papildus savam piešķirumam saskaņā ar 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu dalībvalstis saņem summu 6 000 EUR apmērā par katru personu, kura uzņemta, veicot humanitāro uzņemšanu Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas sistēmas ietvaros, kura izveidota ar Regulu (ES) 2024/1350, vai uzņemta valsts līmeņa pārmitināšanas shēmas ietvaros.

3. Šā panta 2. punktā minēto summu palielina līdz 8 000 EUR par katru personu, kas uzņemta, veicot humanitāro uzņemšanu, vai uzņemta valsts līmeņa pārmitināšanas shēmas ietvaros, un kas pieder pie vienas vai vairākām no šādām mazāk aizsargātajām grupām:

- a) riskam pakļautas sievietes un bērni;
- b) nepavadīti nepilngadīgie;
- c) personas, kam ir medicīniskas vajadzības, kuras var apmierināt tikai ar humanitāro uzņemšanu;
- d) personas, kurām nepieciešama humanitārā uzņemšana juridiskas vai fiziskas aizsardzības vajadzību dēļ, tostarp vardarbības vai spīdzināšanas upuri.”

15. pants

Novērtējums un pārskatīšana

1. Līdz 2028. gada 12. jūnijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, tostarp par 9. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanu, un ieguldījumiem, ko dalībvalstis sniegušas Savienības plāna īstenošanā, saskaņā ar 8. pantu, un par visu dalībvalstu pūliņiem pastiprināt savus centienus pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas jomā, lai būtiski palīdzētu apmierināt globālās pārmitināšanas vajadzības. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno atbilstīgus priekšlikumus minētā mērķa sasniegšanai.
2. Dalībvalstis sniedz Komisijai un Patvēruma aģentūrai nepieciešamo informāciju 1. punktā minētā Komisijas ziņojuma izstrādāšanai.
3. Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Eiropas Parlaments un Padome divu gadu laikā pēc tam, kad Komisija, ievērojot 1. punktu, ir iesniegusi ziņojumu, pārskata šo regulu, ņemot vērā minētā ziņojuma saturu.

16. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
2. Regulas 9. panta 24. punktu piemēro no 2026. gada 12. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2024. gada 14. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja
R. METSOLA

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
H. LAHBIB